

KÚRIA

Bfv.III.1.275/2014/4.szám

A Kúria Budapesten, a 2014. év október hó 31. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a Legfőbb Ügyészség által - a terhelt javára - benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Zalaegerszegi Törvényszék 2.B.31/2012/61. számú, valamint a Pécsi Ítéltábla Bf.III.428/2013/10. számú ítéletét a büntetést kiszabó részében annyiban változtatja meg, hogy

a terhelt fegyházbüntetését 14 (tizennégy) évre enyhíti.

Egyebekben a megtámadott határozatokat hatályukban fenntartja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Zalaegerszegi Törvényszék a 2013. szeptember 26-án kelt 2.B.31/2012/61. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki 2 rendbeli folytatólagosan, jelentős értékre, fegyveresen elkövetett rablás büntettében [1978. évi IV. törvény - a továbbiakban: korábbi Btk. - 321. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont], jelentős értékre, fegyveresen elkövetett rablás büntettének kísérletében [korábbi Btk. 321. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont], fegyveresen elkövetett rablás büntettében [korábbi Btk. 321. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont], rablás előkészületének vétségében

[korábbi Btk. 321. § (6) bekezdés], 7 rendbeli - két esetben folytatólagosan megvalósított - fegyveresen elkövetett személyi szabadság megsértése büntetvében [korábbi Btk. 175. § (1) bekezdés és (3) bekezdés g) pont] és 2 rendbeli egyedi azonosítójel meghamisításának büntetvében [korábbi Btk. 277/A. § (1) bekezdés a) pont]. Ezért a terheltet halmazati büntetésül életfogytiglani fegyházbüntetésre, 10 évi közügyektől eltiltásra és 15.900.000 forint vagyonekbevételekre ítélték azzal, hogy a terhelt feltételes szabadságra legkorábban 20 év elteltével bocsátható. Elrendelte a Tapolcai Városi Bíróság 3.B.147/2009/5. számú, 2009. október 14-én jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott 1 évi - eredetileg végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetés utólagos végrehajtását. Az eljárás során előterjesztett polgári jogi igényeket részben érdemben elbírált, részben egyéb törvényes útra utasította.

A terhelt és védőjének fellebbezése alapján eljárva a Pécsi Ítéltábla a 2014. május 6-án kihirdetett és ugyanakkor jogerőre emelkedett Bf.III.428/2013/10. számú ítéletével az elsőfokú határozatot kizárólag a polgári jogi igényekre vonatkozó rendelkezés tekintetében változtatta meg, egyebekben azt - a terhelt terhére rótt bűncselekmények megnevezésének helyesbítése mellett - helybenhagyta.

A megállapított tényállás lényege a következő:

A terhelt 2010. június 23. és 2010. augusztus 19. napja között rendszeresen követett el rablásokat különböző pénzintézetek sérelmére oly módon, hogy az alkalmazottakat fegyvernek látszó tárggyal megfenyegette és a földre kényszerítette, majd az ügyfélpulton átugorva az ott lévő pénzt összeszedte, vagy az alkalmazottakat annak átadására kényszerítette. Ennek során a következő bűncselekményeket követte el:

1/A. - 2010. június 23. napján 9.40 óra körül a K. és V. Takarékszövetkezet B., B. utca alatti fiókjába ment be a fenti módon és onnan V. Á. ügyfél, valamint K. K. G. T. dr. és M. J. alkalmazottak megfenyegetésével 5.489.155 forintot és 50 eurót vitt el. Távozásakor az ajtót a sértettekre zárta, akiket a kiérkező rendőrjárőr szabadított ki.

1/B. - 2010. július 21. napján 8.30 óra körül ugyancsak a K. és V. Takarékszövetkezet B., B. utca alatti fiókjába ment be a fenti módon és onnan ismét K. K. G. T. dr. és M. J. alkalmazottak megfenyegetésével, de ezúttal M. J-t a fegyvernek látszó tárggyal fejbe is ütve, neki 8 napon belül gyógyuló sérülést okozva 6.422.345 forintot és 800 eurót vitt el. Távozásakor az ajtót ismét a sértettekre zárta, akiket később ügyfelek szabadítottak ki.

A terhelt a fenti cselekményeivel a K. és V. Takarékszövetkezet sértettnek összesen 12.317.961 forint kárt okozott, amiből a biztosító 7.400.000 forintot megtérített.

2/A. - A terhelt 2010. július 6. napján 8.30 óra körül a H. és V. Takarékszövetkezet Gy., K. utca alatti fiókjába ment be a fenti módon és onnan T. B. M. és L. L. alkalmazottak megfenyegetésével 7.956.000 forintot és 1.248.000 forint értékű eurót vitt el. Távozásakor az ajtót a sértettekre zárta, akiket a kiérkező rendőrről szabadított ki.

2/B. - A terhelt 2010. augusztus 16. napján 9 óra körül újra a H. és V. Takarékszövetkezet Gy., K. utca alatti fiókjába kívánt a fenti módon behatolni. T. B. M. azonban már ezt megelőzően felismerte az utcán közeledő terheltet, felhívta rá B. Gy. biztonsági őr figyelmét, valamint a riasztót is bekapcsolta. A terhelt - kezében a fegyvernek látszó tárgyat maga elé szegezve - belépett a takarékszövetkezet külső ajtaján, de amikor a belső ajtón akart behatolni, a biztonsági őr elé lépett és figyelmeztető lövést adott le. Ennek következtében a terhelt azonnal megfordult és futni kezdett. B. Gy. üldözőbe vette, azonban kb. 20 méter megtétele után a terhelt megfordult és felszólította, hogy hagyja abba az üldözését, különben lelövi. Ezt követően a helyszínről gépkocsival elhajtott. A cselekmény idején a takarékszövetkezet pénztárában 575.215 forint, 250 euró és 2000 svéd korona, az időzáras páncélszekrényben 6.266.050 forint volt.

A terhelt a fenti cselekményeivel a H. és V. Takarékszövetkezet sértettnek összesen 9.204.100 forint kárt okozott, amiből a biztosító 8.500.000 forintot megtérített.

3. - A terhelt 2010. augusztus 4. napján 8.35 óra körül a H. és V. Takarékszövetkezet A., F. utca alatti fiókjába ment be a fentebb írt módon és onnan T. L. ügyfél, valamint Sz. L. Zs. és N. L. alkalmazottak megfenyegetésével kívánt pénzt elvinni. Az ügyfélpulton való átugrásakor azonban megcsúszott, és a kezében tartott fegyverutánzat csöve hozzáért Sz. L. Zs.-hez, aki így megérezte, hogy az műanyagból van. Ezt kiabálva közölte kollégájával és az ügyféllel, mire a terhelt a helyszínről futva elmenekült, majd gépkocsival elhajtott. A cselekmény idején a takarékszövetkezet pénztárában 3.000.000 forint volt.

4. - A terhelt 2010. augusztus 19. napján 8.30 óra körül a Z. Takarékszövetkezet Z., H. utca alatti fiókja sérelmére szándékozott rablást elkövetni. A bankfiók bejáratán belépett kezében a fegyvernek látszó tárggyal, azonban az ügyféltérbe nem tudott bejutni, mert az oda vezető ajtó elektromos vezérléssel működött. A bankfiókban dolgozó Sz. Zs. észlelte, hogy a terhelt nem ügyfél, ezért az ajtót nem nyitotta ki. Ezt követően a terhelt megfordult

és gépkocsival eltávozott.

5. - A terhelt közvetlenül a 4) pont alatt írt cselekmény elkövetése után, 9.10 óra körül a R. és V. Takarékszövetkezet J., B. utca alatti fiókjába ment be a fenti módon és onnan V. R. és Sz. I. alkalmazottak megfenyegetésével 950.000 forintot vitt el. Távozása előtt a sértetteket a mellékhelyiségbe kényszerítette, majd a külső ajtót a sértettekre zárta, akik annak kifeszítésével jutottak ki az épületből. Az okozott kár nem térült meg.

6/A. - A terhelt 2010. július 5. napján két napra kibérelt az A. P. Kft-től egy személygépkocsit. A gépkocsira - pontosan meg nem állapítható időben - az ismeretlen tettes által 2010. július 1. napján eltulajdonított másik forgalmi rendszámot szerelte fel az eredeti első és hátsó rendszámtáblára, majd e gépkocsit használta a 2/A. pont alatt írt cselekmény elkövetéséhez.

6/B. - A terhelt a 2010. július 2. és 5., valamint a 2010. augusztus 10. és 19. napja közötti időszakokra kibérelt egy másik személygépkocsit. A gépkocsi eredeti rendszámát - pontosan meg nem állapítható időben, de legalább két alkalommal - elől és hátul is leszerelte, majd arra előbb a fent említett, majd a 4-5) pont alatt írt cselekmények előtt az ismeretlen tettes által 2010. augusztus 17. napján eltulajdonított második forgalmi rendszámot szerelte fel, és a gépkocsit így használta fel a 3), illetve a 4)-5) pont alatt írt cselekmények elkövetéséhez.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a Legfőbb Ügyészség a Be. 417. § (2) bekezdésében meghatározott kötelessége folytán a Be. 416. § (1) bekezdés e) pontjában írt okból - a terhelt javára - terjesztett elő felülvizsgálati indítványt (BF.1383/2014.).

Indítványában utalt az Alkotmánybíróság 23/2014. (VII. 15.) AB számú határozatára, amely kizárta a folyamatban lévő ügyekben a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 2010. július 23. és 2013. június 30. napja között hatályos 85. § (4) bekezdésének alkalmazását, továbbá a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 2013. július 1. napjától hatályos 81. § (4) bekezdését pedig hatályba lépésére visszaható hatállyal megsemmisítette. Egyúttal az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 45. § (6) bekezdése alapján elrendelte a fenti törvényi rendelkezések alkalmazásával meghozott, jogerős határozattal lezárt büntetőeljárások felülvizsgálatát.

A ügy érdemében a felülvizsgálati indítványban kifejtette, hogy a Be. 423. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványt ilyen esetben az elbírálásakor hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni. Az indítvány elbírálásakor - tehát jelenleg - hatályos Btk-nak az Alkotmánybíróság fent hivatkozott határozatával sem

érintett 81. § (3) bekezdése szerint, amennyiben a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább kettő határozott ideig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, a büntetési tétel felső határa a legmagasabb büntetési tétel felével emelkedik, de nem érheti el az egyes bűncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát, míg a Btk. 36. §-a szerint a határozott ideig tartó szabadságvesztés leghosszabb tartama halmazati büntetés esetén 25 év. Erre tekintettel jelen esetben a terhelttel szemben kiszabható büntetés felső határa 22 év 6 hónapi szabadságvesztés. Ez okból az alaptörvény-ellenes rendelkezés alkalmazásával kiszabott életfogytig tartó szabadságvesztés törvénysértő, ezért a Legfőbb Ügyészség a jelenleg hatályos törvényeknek megfelelő határozat meghozatalát indítványozta.

A terhelt meghatalmazott védője írásbeli észrevételében egyetértett a felülvizsgálati indítványban kifejtettekkel, azonban azon túlmenően azt indítványozta, hogy a Kúria a jelenleg hatályos 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 35. § (2) bekezdésének alkalmazásával a határozott tartamú szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapítsa meg, valamint a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján rendelkezzen úgy, hogy a terhelt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható. Összességében olyan tartamú szabadságvesztés kiszabását indítványozta, amelyből a terhelt néhány éven belül feltételes szabadságra bocsátható.

A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdés első fordulata szerint tanácsulésen bírálta el.

A felülvizsgálati indítvány az alábbiak szerint alapos.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a Be. 416. § (1) bekezdésének e) pontja alapján felülvizsgálati indítványnak van helye, ha az Alkotmánybíróság a jogerős határozattal befejezett büntetőeljárás felülvizsgálatát elrendelte, feltéve, hogy a terhelt még nem mentesült a büntetett előlethez fűződő hátrányos következmények alól, vagy a kiszabott büntetés, illetőleg az alkalmazott intézkedés végrehajtása még nem fejeződött be, vagy a végrehajthatósága még nem szűnt meg.

Jelen esetben e feltételek maradéktalanul teljesültek. Az Alkotmánybíróság a 23/2014. (VII. 15.) AB számú határozatában a folyamatban lévő ügyekben a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 2010. július 23. és 2013. június 30. napja között hatályos 85. § (4) bekezdésének alkalmazását kizárta, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 2013. július 1. napjától hatályos 81. § (4) bekezdését pedig hatályba lépésére visszaható hatállyal megsemmisítette. Egyúttal elrendelte a fenti törvényi rendelkezések alkalmazásával meghozott, jogerős határozattal lezárt

büntetőeljárások felülvizsgálatát.

Az eljárt bíróságok az 1978. évi IV. törvény 2010. július 23. és 2013. június 30. napja között hatályos 85. § (4) bekezdés második mondata első fordulatainak alkalmazásával szabtak ki a terhelttel szemben életfogytig tartó szabadságvesztést, mely büntetését a terhelt jelenleg is tölti.

Ezért a Legfőbb Ügyészség a Be. 417. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének megfelelően, indokoltan nyújtott be a terhelt javára felülvizsgálati indítványt, amit a Kúriának a Be. 423. § (2) bekezdés második mondatát alkalmazva kellett elbírálnia.

A Kúria nem értett egyet azzal - a csupán a felülvizsgálati indítvány és a védői észrevétel jogszabályi hivatkozásaiból kitűnő - állásponttal, miszerint határozatának meghozatala során - a fenti törvényi rendelkezésből kitűnően - a jelenleg hatályos Btk-t, azaz a 2012. évi C. törvényt kellene alkalmaznia.

A jogerős ügydöntő határozat meghozatala során a bíróság a büntető törvény időbeli hatályára vonatkozó rendelkezést (Btk. 2. §) alkalmazva az elkövetéskor hatályos büntető jogszabály, az 1978. évi IV. törvény alapján bírálta el a terhelt cselekményeit. A felülvizsgálati indítvány e törvény alkalmazását, a terhelt bűnösségének megállapítását, a cselekmények jogi minősítését nem tette vitássá, a legfőbb ügyész felülvizsgálati indítványa kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdés e) pontján alapszik és a kiszabott büntetést érinti. Az e pontra alapított felülvizsgálati indítvány elbírálására nézve a jogalkotó a 423. § (2) bekezdés második mondata szerint a „felülvizsgálati indítvány elbírálásakor hatályos jogszabály” alkalmazásának előírásával (a bekezdés első mondatától eltérően) csak arra kívánt utalni, hogy az a jogszabályi rendelkezés, amit az Alkotmánybíróság megsemmisített - mint a megtámadott határozat meghozatala idején hatályban volt jogszabály -, a felülvizsgálat során már nem alkalmazható, hiszen alkalmazása esetén nem születhetne más eredmény, más határozat, mint amit az Alkotmánybíróság felülvizsgálni rendelt.

Nem kétséges az sem, hogy a 423. § (2) bekezdésének második mondata csak az ugyanezen bekezdés első mondatához képest jelent kivételt, tehát nem érinti a 423. § (4) bekezdésének azt az - általános érvényű - szabályát, miszerint a megtámadott határozat [a 416. § (1) bekezdés c) pontjában írt októl eltekintve] kizárólag a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében, és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálható felül. A Kúria döntési jogköre pedig nyilvánvalóan a felülbírálati jogköréhez igazodik, azon túl nem terjeszkedhet.

Ekként viszont, miután az Alkotmánybíróság határozata nem érintette

az indítványban megtámadott bírósági határozatban alkalmazott anyagi jogszabály egészét, hanem csak annak a fentebb írt egyetlen rendelkezését semmisítette meg, nincs törvényes lehetőség arra, hogy a Kúria - akár a Btk. 2. § szerinti enyhébb elbírálást eredményező jogszabály alkalmazandóságára való hivatkozással is áttérjen az indítvány elbírálásakor hatályos Btk. (2012. évi C. tv.) alkalmazására, és annak rendelkezései szerint bírálja el az indítványt. Ez annak ellenére nem lehetséges, hogy az alkotmánybírósági határozat nem csak a megtámadott határozatban alkalmazott 1978. évi IV. törvény 85. § (4) bekezdését érintette, hanem megsemmisítette a hatályos Btk-nak az ezzel szövegszerűen teljesen azonos 81. § (4) bekezdését is.

Az indítvány elbírálásakor hatályos Btk. alkalmazására való áttérés ugyanis a különböző büntető törvények tilalmazott vegyes (kombinatív) alkalmazását eredményezné, hiszen a támadott jogerős határozatnak a Btk. 423. § (4) bekezdése szerint felülvizsgálattal nem érinthető részében - a bűnösség megállapítása és a minősítés tekintetében - a korábbi Btk., míg a büntetés kiszabását illetően a hatályos Btk. kerülne alkalmazásra. Továbbá, mivel a Kúria ilyen esetben is a határozat megtámadott részének keretei között dönthet, nem kerülhet el a különböző büntető törvények vegyes (kombinatív) alkalmazása az indítvánnyal érintett ügy egészének (azaz a bűnösség megállapításának, a minősítésnek és a büntetésnek) a hatályos Btk. alapján történő újbóli elbírálásával sem.

Az ügy egészében való újra elbírálása mellesleg adott esetben azzal az eredménnyel is járna, hogy a Kúria az elkövetőre minden korábbinál hátrányosabb olyan törvényt is alkalmazna, amely sem a cselekmény elkövetésekor, sem annak jogerős elbírálásakor nem volt hatályban. Ez pedig a „nullum crimen, nulla poena” alkotmányos büntetőjogi alapelvet súlyosan sértené. Az indítvány elbírálásának időpontjában hatályos Btk. alkalmazása mellett ugyan a terhelt egyes bűncselekményei enyhébben minősülnének, ez azonban nem változtatna a kiszabható halmazati büntetés tételkeretein, ami (az ún. generális maximumon, a 25 éven belül) 5 évtől 22 év 6 hónapig terjed. Ezzel szemben az elkövetéskor hatályos - és a támadott határozatban alkalmazott - büntető törvény szerint a halmazati büntetés legmagasabb mértéke 20 év. Ehhez képest az indítvány elbírálásakor hatályos Btk. alkalmazása esetén a büntetés kiszabásánál irányadó középérték is szükségképpen emelkedne (12 év 6 hónapról 13 év 9 hónapra).

Mindezek egybevetéséből az következik, hogy a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor hatályos szabályok alapján való elbírálásának a Be. 423. § (2) bekezdés második mondatában írt követelménye - a 423. § (3) bekezdésében írt szabállyal tartalmilag azonosan - akként értelmezendő, hogy a Kúriának a felülvizsgálati indítvány elbírálása során ugyanazt a Btk-t kell alkalmaznia, mint

amit a megtámadott határozatában a bíróság alkalmazott, de annak a rendelkezésnek a figyelmen kívül hagyásával, amelyet az Alkotmánybíróság a határozatával megsemmisített. Ez pedig az 1978. évi IV. törvény 2010. augusztus 19. napján hatályos szövege az alkalmazhatatlannak minősített 85. § (4) bekezdésének figyelmen kívül hagyásával.

A Kúria ennek megfelelően az alaptörvény-ellenesnek nyilvánított rendelkezés figyelmen kívül hagyásával, az 1978. évi IV. törvény, a korábbi Btk. 85. § (3) bekezdése szerint az öt évtől húsz évig terjedő halmazati büntetési tételkeretek között, és a korábbi Btk. 83. § (2) és (3) bekezdése szerinti törvényi középértékből kiindulva határozott tartamú szabadságvesztést szabott ki a terhelttel szemben.

Minthogy a felülvizsgálat eredményeként a Kúria az anyagi jogszabálysértést a jogerő időpontjára visszamenő hatállyal küszöbölheti ki, e büntetés kiszabása során a jogerős ítélet meghozatala után felmerült körülményeket a felülvizsgálati eljárásban nem értékelhette. Így a védői észrevételekben írtakkal szemben nem volt figyelembe vehető az, hogy a terhelt négy éve élt az életfogytiglani szabadságvesztésre ítélet tudatában, de az azóta eltelt időmúlás, a büntetés végrehajtása során tanúsított magaviselet sem.

A Kúria a büntetés tartamának meghatározása során azt vette alapul, hogy a jogerős ítéletben a terhelt terhére helyesen megállapított súlyosító és a javára szóló enyhítő körülmények közül az előbbiek száma és nyomatéka is sokkal jelentősebb. Ez a törvényi középértéknél súlyosabb büntetés kiszabását teszi szükségessé. Ugyanakkor tekintettel arra, hogy a terhelt nem valódi, az élet kioltására is alkalmas lőfegyverrel, hanem csak műanyag fegyverutánzattal követte el cselekményeit (bár egy ízben testi sérülést is okozva), ezért a büntetés mértékének inkább a törvényi középértékhez, mint a büntetési tétel felső határához kell közelítenie. Ennek megfelelően az említett keretek között és elvek alkalmazásával a Kúria a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 14 évre enyhítette.

A fentiek folytán a fegyházbüntetés jogszabályi alapja a korábbi Btk. 42. § (1) bekezdése helyett a hivatkozott törvényhely (2) bekezdésének b/2) pontjára módosul.

A szabadságvesztés enyhébb végrehajtási fokozatban végrehajtása a túlnyomórészt női sértettek sérelmére sorozat-rablásokat elkövető, büntetett előéletű terhelt esetében a korábbi Btk. 45. § (2) bekezdése szerint sem indokolt.

Az alkalmazandó jogszabály kapcsán fentebb már kifejtettekre figyelemmel nem kerülhet sor arra sem, hogy a Kúria a védői

indítványnak megfelelően a jelenleg hatályos Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja szerint rendelkezzen akként, miszerint a terhelt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható. A feltételes szabadságra bocsátás lehetősége az alkalmazott korábbi Btk. 47. § (2) bekezdés I. fordulata szerint a fegyház fokozathoz igazodik, és a büntetés négyötöd részének kitöltését követően esedékes.

Ekként a Kúria - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a megtámadott határozatokat a felülvizsgálati indítvánnyal támadott részükben a Be. 427. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta, és a törvénynek megfelelő határozatot hozott. Egyebekben a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a szerint hatályukban fenntartotta.

A fellebbezés és felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés alapja a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, illetve a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja, továbbá a Be. 418. § (3) bekezdése és a Be. 421. § (3) bekezdése.

Budapest, 2014. október 31.

Dr. Belegi József s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

írnok
BÉ